

הפטרה לשמיני עצרת

ספר מלכים א, פרק ח

נד ויהי | ככלות שלמה להתפלל אל־יהוה את כל־התפלה והתחנה
הזאת קם מלפני מזבח יהוה מפני על־ברכיו וכפיו פרשות השמים:
נה ויעמד ויברך את כל־קהל ישראל קול גדול לאמר: נו ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר לא־נל דבר אחד מפל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: נו יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
עם־אבותינו אל־עזבנו ואל־יטשנו: נו להטות לבבנו אליו ללכת
בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטי אשר צוה את־אבותינו:
נט ויהי דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל־יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות | משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר־יום ביום:
ס למען דעת כל־עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: סא והיה
לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה:
סב והמלך וכל־ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: סג ויזבח שלמה את
זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקור עשרים ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את־בית יהוה המלך וכל־בני ישראל: סד ביום
ההוא קדש המלך את־תודת החצר אשר לפני בית־יהוה כיעשה שם
את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים כי־מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים: סה ויעש
שלמה בעת־ההיא | את־החג וכל־ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת |
עד־נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה

עֲשֵׂה יוֹם: סוּ בַיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי שְׁלַח אֶת־הָעַם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ
לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: